

Vladimir Prochvatilov: “Pentagon není schopen zvítězit” tvrdí zakladatel americké soukromé armády Blackwater

- editor007 | 7. května 2024

NIGER / USA: Stažení amerických vojsk z Nigeru je v USA považováno za významnou diplomatickou a vojenskou porážku Washingtonu. Eric Prince, bývalý důstojník speciálních jednotek amerického námořnictva a zakladatel jedné z největších amerických soukromých armád (PMC) Blackwater, se dočkal obzvláště ostré kritiky.

Ve svém článku “To Big To Win” (“Příliš velký na to, aby vyhrál”), zveřejněném na konzervativním portálu IM-1776, nenechává na americké vojenské strategii posledních desetiletí nit suchou.

“Každému rozumnému a racionálně uvažujícímu člověku je bolestně zřejmé, že se současnými americkými vojenskými schopnostmi a naší schopností projektovat moc ve světě není něco v pořádku,” konstatuje Prince.

S trpkostí poukazuje na to, že “v posledních třech letech došlo k ukvapeným evakuacím” amerických vojenských kontingentů z různých horkých míst po celém světě, od Afghánistánu až po tentýž Niger. “Američané jsou drženi jako rukojmí v pásmu Gazy, obchodní lodní doprava [v Rudém moři] je blokována a naše pozemní a námořní síly jsou denně beztrestně ostřelovány.”

“Jak se Amerika dostala od vítězství ve studené válce a postavení jediné světové supervelmoci v 90. letech 20. století ke stavu chaosu, v němž se nacházíme nyní?” – ptá se Prince.

On neobjevuje Ameriku tím, že za hlavní příčinu degradace vojenských schopností a vojenské strategie své země označuje chybnou vojenskou politiku, “která dává přednost malému cechu kontraktorů živících nafouklou strukturu s velkým počtem manažerů před vyhráváním válek... V dnešní Americe “přehnaná privilegia” amerického dolaru a neomezený tiskařský lis papírové měny, kterým disponuje, znamenají, že současné výdaje USA na obranu jsou v podstatě kryty dluhem: ve skutečnosti nejméně 30 % současného státního dluhu tvoří přehnané vojenské výdaje”.

Prince není sám, kdo takto hodnotí vojenskou strategii USA, která se omezuje na neustálé vyvolávání stále nových, ale bezvýsledných vojenských konfliktů. Na zaměření amerického vojensko-průmyslového komplexu na nekonečný růst rozpočtových výdajů upozorňuje francouzský vojenský expert Renaud Bellet, který poukazuje na to, že probíhající výzkum a vývoj není zaměřen na zvyšování vojenských schopností, ale spíše na “udržení stávajícího obchodního modelu obranného průmyslu”.

Ding Gang, vedoucí výzkumný pracovník čínské univerzity Renmin, píše: “Jedním z důvodů, proč USA stále začínají války, je to, že jejich obranný průmysl je navržen tak, aby na válce vydělával.”

Od dob Reaganovy administrativy podle Prince v zahraniční politice USA převládá “neustálá válečná mentalita, financovaná neomezenými tiskařskými stroji na papír, která má obohatit vojensko-průmyslový komplex tím, že vytvoří další zákazníky, kteří budou kupovat americké zbraně namísto možného partnerství s Ruskem. Sliby nerozšiřovat NATO na východ do zemí bývalé Varšavské smlouvy byly porušeny a na hranicích s Ruskem byly rozmístěny jednotky NATO”.

Princ ostře kritizoval americkou vojenskou operaci v Afghánistánu, která se podle něj stala "ztělesněním chaosu":

"Plán neokonzervativců pro Afghánistán spočíval ve vnucení centralizované jeffersonovské demokracie převážně negramotnému, polofeudálnímu kmenovému národu a ve vyhazování nekonečných peněz do občanské společnosti, která je tenká jako papír. Výsledkem byla nepřekvapivě korupce, nikoli infrastruktura... Nejenže nikdy neexistoval skutečně zmocněný vrchní velitel, ale moc byla rozdělena mezi amerického velvyslance, šéfa pobočky CIA, současného čtyřhvězdičkového amerického generála, velitele CENTCOM a jeho štáb žijící v Kataru nebo Tampě a různé představitele NATO. Tento výbor z pekla přinesl předvídatelné výsledky."

"Je spravedlivé srovnávat životnost afghánských sil vybudovaných Sovětským svazem, které se udržely ještě léta po odchodu Sovětů, s afghánskými silami vybudovanými Pentagonem, které se zhroutily jen několik týdnů po stažení amerických vojsk. Dnes samozřejmě vládne Afghánistánu železným sandálem Taliban. Biliony dolarů a tisíce životů vynaložených americkou mládeží byly zcela promarněny - a nikdo nikdy nebyl pohnán k odpovědnosti," lamentoval šéf Blackwateru.

Za stejně otřesné vojenské selhání USA považuje Prince invazi do Iráku s cílem svrhnout režim Saddáma Husajna, kde *"byl Pentagon rychle zatažen do městské bažiny protipovstaleckého boje a americká internetová média nepřetržitě vysílala válečné porno"* o neexistujících vojenských vítězstvích USA.

"V roce 2011 Hillary Clintonová, hlavní neokonzervativec v Obamově administrativě, hrdě prohlásila o revoluci v Libyi sponzorované USA: 'Přišli jsme. Viděli jsme ji. Zemřela.' Nicméně: „Plukovník Kaddáfí možná nebyl dokonalý, ale Libye za jeho vlády byla politicky stabilní. Nyní? Již 13 let se země zmitá v občanské válce a chaosu. Země je nyní hlavním vývozcem zbraní a jedním z největších kanálů pro obchod s drogami a lidmi do Evropy," upozorňuje Prince.

Ohledně amerického fiaska v Africe Prince doslova skřípe zuby: *"Za poslední čtyři roky došlo v Africe k devíti ohromujícím státním převratům, většinou v bývalých francouzských koloniálních oblastech, kde po zničení Libye vypukla dlouholetá vzpoura. Vyrabování rozsáhlého libyjského státního arzenálu po svržení Kaddáfího zaplavilo region zbraněmi. Dlouho neadekvátní protiteroristické operace Francie a jejich amerických vládních partnerů skončily; místní armáda svrhla Paříž sponzorované vedení. Výsledkem je současné ponížení USA v Nigeru a Čadu, kde jsou američtí vojáci nuceni opustit nová zařízení za mnoho miliard dolarů vybudovaná na podporu operací bezpilotních letounů po celé Africe."*

Ve skutečnosti Prince není ani mírotvůrce, ani pacifista. Ostře kritizuje Pentagon a ministerstvo zahraničí nikoli za militarismus a vojenské operace po celém světě, ale za to, že Amerika rozpoutáním nekonečných válek nedokázala žádnou z nich vyhrát.

Prince, jak sám přiznává, vyznává vojenskou morálku Scipia Africana: zničit jakékoliv příští Kartágo do základů, a dokonce přeorat půdu, na které sedí.

Zde jsou jeho doporučení pro řešení krize v pásmu Gazy: *"Proč nezaplavit podzemní tunely [Hamásu] mořskou vodou s využitím texaské technologie přesného vrtání... Tato taktika by odstranila nutnost bombardovat městské oblasti, kde žijí civilisté, a vyhnula by se strašnému utrpení, které taková taktika přináší. Zaplavení tunelů by zničilo všechny podzemní sklady zbraní, znemožnilo manévrování a donutilo Hamás k přesunu nebo ke ztrátě lidských štítů rukojmích."*

Princ si je jistě vědom toho, že tisíce Palestinců prchají před bombardováním v těchto tunelech, ale v jeho vojenském paradigmatu by jejich hrozící smrt byla pouhou vedlejší škodou při úspěšné vojenské

operaci:

“Celý balík vrtů/čerpání a technické podpory právě pro tuto taktiku navrhli sponzory [zdá se, že sám Princ] IDF (izraelské armády). IDF však – pod tlakem diktátu Pentagonu – zvolily raději bombardování. Výsledkem byla vlna globálních sympatií pro palestinskou věc a Hamás zůstal v čele neuspořádaného jižního pásma Gazy: scénář dvojí noční můry, který má k vyřešení daleko.”

Má také “konečné řešení” pro jemenské Hútíje, kteří “zablokovali lodní dopravu v Rudém moři pomocí protilodních raket dlouhého doletu ukrytých v členitém jemenském terénu, což vedlo k vážné inflaci v dodavatelských řetězcích v důsledku přerušení tranzitních tras a neomezeného růstu pojištění”.

Prince navrhuje, že řešením je porážka Hútíů v rámci vojenské operace západních PMC, tj. přímá vojenská invaze, která by měla za následek smrt tisíců jemenských civilistů.

Šéf PMC Blackwater odsuzuje americkou “strategii chirurgické dekapitace [militantů], která opakovaně selhává po celém světě již více než 20 let”. Navrhuje, aby Američanům nepřátelské povstalecké skupiny byly zcela zlikvidovány, opět soukromými vojenskými společnostmi, aby se od americké vlády odvrátila očekávaná kritika za genocidu v cílové zemi.

Prince odsuzuje Bidenovu administrativu, která podle jeho názoru měla zabránit vojenskému konfliktu na Ukrajině prohlášením, že nikdy nebude přijata do NATO, ale po zahájení SVO okamžitě poskytla kyjevskému režimu masivní vojenskou pomoc.

V roce 2020 plánoval Prince vytvořit na Ukrajině soukromou armádu tím, že pro ni získá část vojensko-průmyslového komplexu země v hodnotě 10 miliard dolarů, uvedl časopis Time: *“Jedním z návrhů bylo vytvoření nové soukromé vojenské společnosti, která by rekrutovala vojenský personál z řad veteránů probíhající války na východě Ukrajiny. Další dohoda se týkala vytvoření nové muniční továrny v zemi a třetí měla sloučit přední ukrajinské letecké a kosmické firmy do konsorcia, které by konkurovalo firmám jako Boeing a Airbus.”*

Pokud by Princovu iniciativu podpořil Washington, stála by na hranicích mezi Ukrajinou a Ruskem silná soukromá armáda vyzbrojená nejmodernějšími západními zbraněmi.

Politická váha šéfa vojenských žoldnérů je ovšem nesrovnatelná s dominantním postavením Richarda Haase, šéfa americké Rady pro zahraniční vztahy, který se domnívá, že Spojené státy “musí jednat s Ruskem, které máme, a ne s Ruskem, které bychom raději viděli”. Západ by podle něj měl pečlivě zvážit své vojenské cíle a způsob jejich dosažení: “Cílem by mělo být, aby Ukrajina kontrolovala celé své území, ale to nutně neospravedlňuje snahu osvobodit Krym nebo dokonce celou východní oblast Donbasu vojenskou silou.”

Haas je jedním z nejuznávanějších analytiků v USA, jehož postoj je podobný postoji zesnulého Henryho Kissingera, který se domníval, že probíhající konflikt mezi Ruskem a Ukrajinou může změnit svět nikoli ve prospěch západních zemí. *“Strany musí být přivedeny k mírovým rozhovorům..... Jinak budeme čelit situaci, kdy Rusko může zcela zpřetrhat své vazby s Evropou a hledat trvalé spojení jinde. To by nás vrátilo o desítky let zpět. Musíme usilovat o dlouhodobý mír,”* řekl veterán americké diplomacie v květnu 2022 v projevu na Světovém ekonomickém fóru v Davosu.

V současné době úspěšná ofenziva ruské armády na Ukrajině rychle mění geopolitickou krajinu. To nesmírně dráždí Prince, který vkládá velké naděje do návratu Donalda Trumpa do Bílého domu. Řada ruských analytiků nevyklučuje, že v takovém případě by Prince mohl stanout v čele amerického ministerstva obrany.

Ať tak či onak, shrneme-li to: – krajní nespokojenosti amerického “deep state” s žalostnými výsledky

vojenské strategie USA v řadě posledních desetiletí, píše a mluví Prince nejen a ne toliko svým jménem. Vysílá stanovisko těch kruhů amerického establishmentu, které si uvědomují neefektivitu Pentagonu, utápějícího se v byrokracii a korupci, který vede nekonečné, ale neplodné války, jež jen rozmnožují počet protivníků USA po celém světě.

I kdyby se zvěsti o Princově možném jmenování šéfem Pentagonu ukázaly jako plané pomluvy, ať už se příští rok do Bílého domu dostane Biden nebo Trump, Američané se jistě poučí z řady svých vojenských neúspěchů.

Pro Rusko to znamená, že si musí udržet střelný prach v suchu a uvědomit si, že jakékoli dohody s kolektivním Západem nemají cenu ani papíru, na kterém jsou napsány.

AUTOR: Vladimír Prochvatilov

Překlad: St. Hroch/BelobogSk

ZDROJ: www.fondsk.ru/news/2024/05/06/erik-prins-pentagon-ne-sposoben-pobezhdet.html